

РЕШЕНИЕ

№ 819

гр. Бургас, 11.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и втори юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АННА ИВ. ЩЕРЕВА

при участието на секретаря Ваня Ст. Димитрова
като разгледа докладваното от АННА ИВ. ЩЕРЕВА Гражданско дело №
20222100102030 по описа за 2022 година
за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е образувано по искова молба на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ” АД с ЕИК 000694749 със седалище и адрес на управление гр. София, район „Витоша“, ул. „Околовръстен път” № 260, представлявано от изпълнителните директори Петя Николова Димитрова и Димитър Борисов Шумаров, действащи чрез пълномощник - юрисконсулт Светозар Златанов със съдебен адрес гр. София, ул. „Неофит Рилски“ № 57, **против** Д. С. с ЕГН ***** с постоянен и настоящ адрес в РБ - ***, със съдебен адрес гр. Бургас, ул. „Оборище“ № 77, ет.1 – адвокат Бойко Даков. Предявен е иск да бъде прието за установено по отношение на ответника съществуването на следните вземания на ищеца, основани на договор за договор за потребителски кредит № FL962897 от 17.01.2019г., за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.417 ГПК № 3097/ 01.11.2021г. по ч.гр.д. № 7652/ 2021г. по описа на РС – Бургас : **26 006,86 лв.** – главница; **3011,30 лв.** - възнаградителна лихва за периода 17.06.2020г. - 23.06.2021г.; **2545,63 лв.** - мораторна лихва за периода 17.07.2020г. - 20.10.2021г.; **96,39лв.** - такси за периода 17.06.2020г. - 20.10.2021г.; **168 лв.** - разходи по уведомяване; **ведно** със законната лихва върху главницата, начиная от 29.10.2021г. до окончателното ѝ изплащане.

Обстоятелства, на които ищецът основава предявения иск :

Ищецът твърди, че страните са обвързани от описания договор за потребителски кредит за текущи нужди, по който ответникът е солидарен

длъжник. След забава на длъжниците по вноски 17 и 18 с падежи 17.06. и 17.07.2020г. ищецът изпратил уведомление за предсрочна изискуемост на кредита, редовно връчено на ответника при условията а чл.47, ал.5от ГПК на 29.01.2021г.

В преклузивния срок по чл.131, ал.1 от ГПК ответникът представя писмен отговор на пълномощник, с който оспорва исковете. Твърди, че не е получил соченото от ищеца уведомление за обявяване на предсрочна изискуемост на кредита, тъй като е напуснал семейното жилище, на адреса на което бил заявен постоянният му и настоящ адрес, още на 06.03.2020г. /след отстраняване по реда на ЗЗДН/, а в последствие същото е било отчуждено. Оспорва и усвояването на кредита, като сочи, че представеното от ищеца банково бордеро не изхожда от него, а от „Пощенска банка“. Прави възражение за изтекла погасителна давност на всички претендирани лихви.

След съвкупна преценка на доводите на страните, на събраните по делото доказателства и на разпоредбите на закона, Бургаският окръжен съд намира за установено следното :

Предявените установителни искове са с правно основание чл.124, ал.1 и чл.422 вр. чл.415, ал.1, т.1 от ГПК във връзка с чл.79, ал.1, предл.1 и чл.86, ал.1 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/.

По заявление на ищеца от 29.10.2021г. по ч.гр.д. № 7652/ 2021г. по описа на РС – Бургас е постановена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.417 ГПК № № 3097/ 01.11.2021г. за процесните парични задължения, дължими по договор за кредит № FL962897 от 17.01.2019г. Заповедта за изпълнение е издадена против двама солидарни длъжници – ответника Д. С. и третото на настоящия спор лице Г. Г. Г., по отношение на когото заповедта за изпълнение е влязла в сила. На ответника Д. С. заповедта за изпълнение е връчена на по реда на чл.47, ал.5 от ГПК. С определение № 5339/ 30.09.2022г. заповедният съд е указал на кредитора на основание чл.415, ал.1, т.2 от ГПК да предяви иск за установяване на вземанията по заповедта за изпълнение срещу длъжника Д. С.. Настоящият иск е предявен в указания срок по чл.415, ал.4 от ГПК, поради което е процесуално допустим.

От събраните по делото писмени доказателства се установява, че на 17.01.2019г. страните сключили процесния договор за потребителски кредит, с който „Юробанк България“ АД предоставила на кредитополучателите – солидарни длъжници Д. С. и Г. Г. Г. потребителски кредит в размер на 30 400 лв., който следвало да се отпусне по посочена банкова сметка на ответника С., с договорен срок за погасяване до 17.01.2026г., платим на равни месечни вноски от по 493,32 лв., включващи главница, лихва и застраховка. Съгласно чл.3 от договора дължимата възнаградителна лихва е в променлив лихвен процент, определен като сбор от референтен лихвен процент /Прайм на банката за необезпечени кредити в размер на 1,150% към датата на сключване на договора/ плюс фиксирана надбавка от 6,350% - общо 7,5%. Предоставянето на кредитната сума по посочената банкова сметка на

ответника С. се установява от приложеното бордеро от същата дата с № 6470928. Неоснователно е възражението на ответника за липса на доказателства за предоставянето на заетата сума, тъй като бордерото не изхождало от ищеца. Действително представеното банково бордеро е отпечатано на бланка с лого „Postbank“, което е ноторно известно, че принадлежи на „Пощенска банка“ – пазарно наименование на ищеца „Юробанк България“ АД. От приетото и неоспорено заключение на вещото лице по извършената съдебна счетоводна експертиза се установява, че банковата сметка, по която съгласно бордерото е преведена кредитната сума от 30 400 лв., е открита на името на ответника С. именно за обслужване на задълженията по предоставения заем. Заключение на вещото лице установява, че последното извършено погасително плащане по договора за кредит е от 18.05.2020г.

При тези факти съдът приема, че страните са валидно обвързани от заемно правоотношение по договор за кредит /чл.240 от ЗЗД/. При служебна проверка по реда на чл.7, ал.3 от ГПК съдът не установи неравноправни клаузи в процесния договор, в който ответникът има качеството на потребител по смисъла на § 13, т.1 от ДР на Закона за защита на потребителите.

Ищцовата банка твърди, че е упражнила правото си по чл.14 от договора вр. чл.60, ал.2 от ЗКИ да обяви процесния кредит за предсрочно изискуем поради неплащане в срок на една или повече вноски по кредита. Сочи, че изявлението на банката за обявяване на предсрочната изискуемост на кредита е редовно връчено на солидарните длъжници с връчване на уведомления от ЧСИ Делян Николов, рег. № 804, с район на действие Окръжен съд - Бургас, като на ответника Д. С. това е сторено при условията на чл.47, ал.5 от ГПК - на 29.01.2021г., а на солидарния длъжник Г. Г. – по местоработата му на 23.06.2021г., с която дата обвързва настъпилата предсрочна изискуемост.

Не е спорно, че уведомлението до ответника С. е адресирано до постоянния му и настоящ адрес в Република България, посочен при сключването на договора - ***. От извършената в хода на настоящото производство служебна справка по реда на чл.47, ал.3 от ГПК, съдът установи, че ответникът Д. С. е гражданин на ***, като посоченият адрес е заявен от него като постоянен и настоящ адрес в България и не е променен до 20.03.2023г. Приложената към уведомлението разписка за връчени книжа по реда на чл.18, ал.5 от ЗЧСИ установява, че служител на ЧСИ е търсил ответника на 27.11.2020г., 09.12.2020г., 23.12.2020г. и 14.01.2021г., получил е данни, че адресатът не живее на адреса, не е намерено лице, което да е съгласно да получи съобщението, поради което на последната дата е поставил уведомление по чл.47, ал.2 от ГПК. Не е установена и трудова заетост на ответника в страната. Поради това след изтичането на срока по чл.47, ал.2 от ГПК съобщението е прието за редовно връчено на основание чл.47, ал.5 от ГПК – на 29.01.2021г. Съдът приема за неоснователно възражението на

ответника, че не живее на посочения адрес след 06.03.2020г., когато е бил съдебно отстранен от семейното си жилище по реда на ЗЗДН. Този факт не засяга редовността на извършеното връчване, тъй като несъмнено ответникът не е изпълнил договорното си задължение по т.VI.1. от приложимите Общи условия, публично оповестени на адрес - https://www.postbank.bg/bg-BG/Zanas/Tariff-and-GTC/Obschi-usloviya/-/media/postbank/files/GTC/2014/GTC_Loans%20to%20individuals_22_07_2014.pdf при промяна на посочения в договора адрес да уведоми писмено банката като посочи новия си адрес. Освен така посоченото договорно основание, задължението насрещната страна да бъде уведомена при промяна на адреса за кореспонденция и уведомления произтича и от общото задължение за добросъвестност на страните в правоотношението /чл.63, ал.1 от ЗЗД/, което в случая несъмнено не е изпълнено от ответника. Поради това съдът приема, че представеното уведомление е редовно връчено на ответника на основание чл.47, ал.5 от ГПК вр. чл.18, ал.5 и чл.43 от ЗЧСИ.

Съдът кредитира изцяло заключението на вещото лице по извършената съдебна счетоводна експертиза, тъй като същото е пълно и обосновано, не е оспорено от страните и не е опровергано от други събрани по делото доказателства. Това заключение установява следните размери на дължимите вземания по процесния предсрочно изискуем договор за кредит :

1. главница – 26 006,85 лв.;
2. възнаградителна лихва за периода 17.06.2020г. – 23.06.2021г. /датата на настъпване на предсрочната изискуемост/ - 3011,29 лв.;
3. обезщетение за забава в размер на законната лихва върху незаплатената главница – 3869,83 лв., включващо :
 - 192,75 лв. – за периода от падежите на неплатените вноски за просрочени главници /първият на 17.07.2020г./ до датата на обявяване на предсрочната изискуемост - 22.06.2021г.;
 - 3677,08 лв. – от обявяването на предсрочната изискуемост на 23.06.2021г. до предявяването на иска на 22.11.2022г.

Това обезщетение се дължи на основание чл.86, ал.1 от ЗЗД и чл.9 от договора, с който страните са се съгласили, че при просрочие на дължими погасителни вноски и при предсрочна изискуемост кредитополучателят дължи обезщетение върху просрочените суми за времето на забавата в размер на законната лихва за забава, определена от Министерски съвет.

Тъй като предмет на иска е установяване на задължението за обезщетение за забава в размер на законната лихва само до посочената от ищеца крайна дата 20.10.2021г., на основание чл.162 от ГПК за периода 23.06.2021г. – 20.10.2021г. съдът определя дължимото обезщетение в размер на 866,89 лв. (по изчисления направени с информационен продукт Апис – Финанси/ Изчислителни системи/ Изчисляване на законна лихва).

Така за предявения по делото период от 17.07.2020г. до 20.10.2021г.

общият размер на дължимото обезщетение за забава върху главницата е 1059,64 лв. /192,75 лв. + 866,89 лв./. За разликата над тази сума до предявения размер от 2545,63 лв. искът е неоснователен.

На основание чл.86, ал.1 от ЗЗД ответникът дължи и претендираната законна лихва върху главницата, начиная от подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на 29.10.2021г. до окончателното ѝ изплащане.

4. такси за обслужване на кредита /по 3,50 лв. месечно/ - 47,39 лв.;

С чл.5, т.2 страните са се съгласили за задължение в размер на 3,50 лв. месечно, представляващо такса за обслужване на разплащателната сметка. Такава не се дължи само при ползване на пакетни програми „Моето семейство“, „Моето предимство“ или „Моят престиж“ каквито не са установени да се прилагат в процесното правоотношение.

5. такса за действия по ограничаване на негативните последици при просрочие за периода 19.06.2020г. – 15.10.2021г. – 51 лв.

Подобна такса не е договорена от страните със сключването на процесния договор за кредит от 17.01.2019г. Сочената в исковата молба Тарифа за таксите и комисионните, които „Юробанк България“ АД прилага по извършвани услуги на клиенти физически лица, е влязла в сила по-късно - на 29.05.2020г., поради което съдът приема, че същата не е приложима за процесното правоотношение, учредено преди тази дата. Дължимите от кредитополучателите такси и комисионни са изрично и изчерпателно договорени с чл.5 от процесния договор, като липсва подобна такса, предвидена впоследствие по раздел XV.B. – т.10 от цитираната Тарифа, на която се основава ищецът. Поради това в тази част /за разликата над 47,39 лв. до предявения размер от 96,39 лв./ претенцията за установяване на дължими такси е неоснователна.

Съдът намира за неоснователна и претенцията на ищеца за установяване на парично задължение в размер на 168 лв. – заплатени на ЧСИ такси за връчване на уведомление за предсрочна изискуемост, което претендира на основание чл.78 от ЗЗД. Посочената материалноправна норма, на която ищецът основава така претендираното вземане постановява, че разноските по изпълнението са в тежест на длъжника. В случая тази хипотеза не е налице, тъй като предявените в настоящото производство разноски за уведомяване не са направени в хода на изпълнително производство за принудително събиране на вземанията, а представляват такси, заплатени от ищеца за връчване от ЧСИ на уведомление на предсрочна изискуемост на кредита. Следва да се отбележи, че този ред на уведомяване на длъжника е свободно избран от кредитора, поради което съответните сторени разноски не следва да се възлагат в тежест на длъжника.

Недоказано остана въведеното в последното съдебно заседание по делото възражение на ответника за извършени погасителни плащания от неучастващия по делото солидарен длъжник Г. Г.. Съобразно указаната на

страните доказателствена тежест по чл.154, ал.1 от ГПК, ответникът следваше да установи доказателствено правопогасяващото си възражение за извършени плащания по договора, което можеше да бъде сторено с всички доказателствени средства по ГПК, в това число чрез снабдяване на страната със съдебно удостоверение или с изискване на документи по реда на чл.192 от ГПК. В случая подобно доказване не бе проведено от страната, поради което съдът приема за неустановен факта на извършени в хода на делото плащания по дълга от страна на солидарния длъжник.

Неоснователно е и възражението на ответника за изтекла погасителна давност на вземанията за лихви. На основание чл.111, б.„в“ от ЗЗД вземанията за лихви се погасяват с изтичане на тригодишна давност. В настоящото производство са предявени вземания за възнаградителна лихва, начислена след 17.06.2020г., и за мораторна лихва, начиная от 17.07.2020г. На основание чл.116, б.„б“ и чл.115, ал.1, б.„ж“ от ЗЗД вр. чл.422, ал.1 от ГПК давността за тези вземания е прекъсната с подаването на 29.10.2021г. на заявлението за издаване на заповедта за изпълнение по ч.гр.д. № 7652/ 2021г. на БРС и не тече в хода на съдебния процес относно тези вземания. Тъй като от посочените дати на началните падежи на претендираните вземания за лихви - 17.06.2020г. и 17.07.2020г. до подаването на заявлението по чл.417 ГПК на 29.10.2021г. е изтекъл период по-малък от три години, установеният от закона давностен срок за тези вземания не е изтекъл и те не са погасени на това основание.

По изложените съображения съдът приема за доказани и основателни предявените искове за установяване на процесните парични договорни задължения на ответника за главница в предявения размер от размер от 26 006,86 лв., за договорна възнаградителна лихва в предявения размер от 3011,30 лв., за обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата - 1059,64 лв. и за такси по чл.5, т.2 от договора - в размер на 47,39 лв. За останалата част предявените искове са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

С оглед изхода от спора на основание чл.78, ал.1 от ГПК ответникът дължи на ищеца направените в заповедното производство и в настоящото производство съдебни разноси, съразмерно с уважените искове. Разноските на ищеца в заповедното производство са в размер на 1845,47 лв., включващи 636,56 лв. – държавна такса и 1208,91 лв. - адвокатско възнаграждение. Разноските на ищеца в настоящото производство са в размер на 2707,80 лв., включващи 725,99 лв. – заплатена държавна такса, 1781,81 лв. – заплатено адвокатско възнаграждение, 200 лв. – възнаграждение на вещо лице. Така общият размер на дължимите разноси е 4553,27 лв., за които съразмерно с уважените искове ответникът му дължи сумата от 4309,64 лв.

На основание чл.78, ал.3 от ГПК ищецът дължи на ответника направените по делото разноси, съразмерно с отхвърлената част от исковите. Разноските на ответника в настоящото производство са в размер на 1750 лв. –

заплатено адвокатско възнаграждение, за които съразмерно с отхвърлените искиове ищецът му дължи сумата от 93,64 лв.

Мотивиран от горното, Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО съществуването на следните вземания на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД с ЕИК 000694749 със седалище и адрес на управление гр. София, район „Витоша“, ул. „Околовръстен път“ № 260, представлявано от двама изпълнителни директори със съдебен адрес гр. София, ул. „Неофит Рилски“ № 57 - юрисконсулт Светозар Златанов, от Д. С. с ЕГН ***** с постоянен и настоящ адрес в РБ - ***, със съдебен адрес гр. Бургас, ул. „Оборище“ № 77, ет.1 – адвокат Бойко Даков, произтичащи от договор за договор за потребителски кредит № FL962897 от 17.01.2019г., за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.417 ГПК № 3097/ 01.11.2021г. по ч.гр.д. № 7652/ 2021г. по описа на РС – Бургас : **26 006,86 лв.** – главница; **ведно** със законната лихва върху главницата, начиная от 29.10.2021г. до окончателното ѝ изплащане, **3011,30 лв.** - възнаградителна лихва за периода 17.06.2020г. - 23.06.2021г.; **1059,64 лв.** – обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата за периода 17.07.2020г. - 20.10.2021г.; **47,39 лв.** – месечни такси за обслужване на кредита по чл.5, т.2 от договора, дължими за периода 17.06.2020г. - 17.06.2021г.; както и сумата от **4309,64 лв.** за направените съдебни разноски, съразмерно с уважените искиове.

ОТХВЪРЛЯ исковете на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД против Д. С. за установяване съществуването на следните вземания по постановена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.417 от ГПК № 260673/ 22.02.2021г. по ч.гр.д. № 7652/ 2021г. по описа на РС – Бургас : **1.** обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата за периода 17.07.2020г. - 20.10.2021г. - за разликата над уважения размер от 1059,64 лв. до предявения размер от 2545,63 лв.; **2.** за такси за периода 17.06.2020г. - 20.10.2021г. – з разликата над уважения размер от 47,39 лв. до предявения размер от 96,39лв.; **3.** за 168 лв. - разходи по уведомяване

ОСЪЖДА „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД с ЕИК 000694749 със седалище и адрес на управление гр. София, район „Витоша“, ул. „Околовръстен път“ № 260, , **да заплати** на Д. С. с ЕГН ***** с постоянен и настоящ адрес в РБ - ***, със съдебен адрес гр. Бургас, ул. „Оборище“ № 77, ет.1 – адвокат Бойко Даков, сумата от **93,64 лв.** за направените по делото съдебни разноски, съразмерно с отхвърлената част от исковете.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд – Бургас в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____